

ДЯЧЕНКО Ілля Олександрович (02. 08. 1925, с. Юшківці Оратів. р-ну, нині Вінн. обл.) — скульптор.

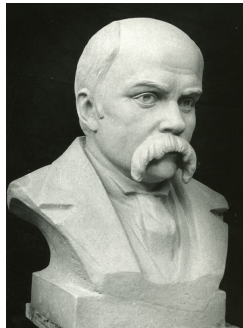
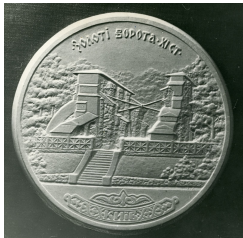
Чоловік [В. Дяченко](#), батько [О. Дяченка](#) та [О. Дяченко-Цах](#). Член НСХУ (1965). Закін. Київ. училище приклад. мистецтва (1951; викл. [Д. Головка](#), [Г. Малкова](#)). Основні галузі — станк. і декор. скульптура. Учасник всеукр. худож. виставок від 1960-х рр. Роботи Д. виконано у реаліст. манері; матеріал — дерево, гіпс, бронза. Автор погрудь, композицій на тему 2-ї світової війни, медалей, присвяч. визнач. місцям Києва.

Основні твори

«Рік 1944» (1964, співавт.), «Вій- на осиротила» (Музей історії Корсунь-Шевченків. битви, Черкас. обл.), «Юний скульптор» (обидва – 1965), «Герой Радянського Союзу П. Бон- дарчук» (1966), «Господиня ланів» (співавтор), «Вісті з фронту» (обидва – 1972); медалі – героям Великої Віт- чизн. війни (1975), арсенальцям (1977), «Золоті ворота», «Аскольдова могила», жертвам с. Кортеліси (Ратнів. р-н Волин. обл., усі – 1980).

[Н. М. Дерегус-Лоренс](#)

Фотоілюстрації

Бібліографічний опис:

Дяченко Ілля Олександрович / Н. М. Дерегус-Лоренс // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2008. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-19800>

2001-2026 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).